

Zin

Cordaid

Donateursmagazine
nr.2 april 2021

geven

Straatpastor Lucy
heeft aandacht
voor mensen

Goud voor vrouwen
in West-Afrika

Noodhulp:
lokaal doen
wat lokaal kan

Uitblikker in duurzame
landbouw en economische
ontwikkeling

**ICCO versterkt
Cordaid**

DAAROM

WAAR: Kananga, een plaats in het midden van de Democratische Republiek Congo.

WIE: Leerlingen en leraren van een van de tweehonderd basisscholen die Cordaid hier helpt.

WANNEER: Najaar 2020, toen bleek dat de scholen nog steeds niet open konden door de corona-pandemie.

WAT: Kinderen krijgen boekjes uitgeleend voor thuisonderwijs. Ze kunnen hiermee de radiolessen volgen.

WAAROM: In augustus 2020 kwam Cordaid in actie om kinderen weer veilig terug te laten keren naar school, zodra dat weer mogelijk zou zijn. Er kwamen onder meer mondkapjes en voorzieningen zodat leer-

lingen hun handen kunnen wassen. Maar de schooldeuren bleven dicht. Met hun opgelopen leerachterstand vielen veel leerlingen terug in hun oude gewoonte van huishoudelijk werk. Cordaid richtte zich daarom op thuisonderwijs met radiolessen en ontwikkelde hiervoor speciale leerboekjes.

Wat is bereikt

Renovatie van 25 scholen in dit gebied:

- Bouw van 25 water-opslag tanks
- Aanleg van 50 latrines (2 per school)
- Plaatsing van 1.825 schoolbanken

Afstandsonderwijs:

- Lesboekjes voor meer dan 77 duizend leerlingen
- 3 keer per week een les via de lokale radio
- 225 radiokits uitgedeeld aan scholen

FOTOGRAFIE CORDAID

Inhoud

Nr.2 april 2021

4 ICCO versterkt Cordaid

'Meer bieden aan mensen in extreme omstandigheden'

14 De strijd tegen corona

Cordaid werkt structureel aan gezondheidszorg

8 Noodhulp: Cordaid traint plaatselijke organisaties

13 Groeten uit Nijmegen waar Lucy dak- en thuislozen helpt

24 Politiek adviseur Paul van den Berg roept nieuw Kabinet op om de luiken open te zetten

VERDER P2 Daarom P6 Natuurherstel biedt kansen voor vrouwen P7 Opstokers P10 De ruimte P12 Concreet P13 Groeten uit Nederland P16 Inspiratie P17 Gedicht P18 Op Weg P23 Mijn verhaal P26 Schenken en nalaten P27 Over Cordaid P28 De spreuk van Shalan Tariq

Op cover: Noten van de sheaboom die groeien in West Afrika. Lees meer op pagina 6. Fotografie: Tiécoura NDaou

‘We kunnen meer bieden aan mensen in extreme moeilijkheden’

Cordaid en ICCO samen verder als één organisatie

FOTOGRAFIE CHRISTIEN VAN DEN BRINK

Bent u al langer donateur van ons, dan weet u dat Cordaid de uitkomst is van een aantal fusies en samenwerkingen door de jaren heen. Misschien kent u de namen Memisa, Mensen in Nood, Cebemo of Bond zonder Naam nog wel; allemaal voorlopers van de breed georiënteerde organisatie voor ontwikkelingssamenwerking die Cordaid vandaag de dag is.

Cordaid zoekt de samenwerking met anderen graag op. Want samen staan we sterker. En met verenigde krachten kunnen we nog meer impact maken op de plaatsen in de wereld waar dat het hardst nodig is. Zodoende heeft Cordaid begin 2021 weer een aantal

nieuwe collega's mogen verwelkomen, ditmaal dankzij een krachtenbundeling met ICCO. Twee organisaties bijeenbrengen met kantoren in de meest afgelegen gebieden ter wereld; dat gaat niet zonder slag of stoot. Wat gaat er allemaal precies veranderen? Cordaid-directeur Kees Zevenbergen geeft antwoord.

Waar kwam de behoefte aan een krachtenbundeling met ICCO vandaan?

'Zowel Cordaid als ICCO zijn van origine Nederlandse organisaties die internationaal een grote stempel hebben weten te drukken op het gebied van ontwikkelings-samenwerking. Door samen te werken, vergroten we onze slagkracht aanzienlijk. Als je elkaar in de praktijk toch al goed aanvult qua werkzaamheden, dan is het veel efficiënter om ook verder te gaan als één organisatie. Hoe groter we zijn, hoe meer impact we kunnen maken. Ik ben enorm trots dat we dit voor elkaar hebben gekregen.'

Hoe zou je de verschillen tussen Cordaid en ICCO omschrijven?

'Het meest voor de hand liggende verschil is dat Cordaid een van oorsprong katholieke organisatie is en ICCO is voortgekomen uit de protestantse kerken. Beide organisaties waren al goed in het verlenen van noodhulp bij rampen, maar Cordaid richt zich ook op thema's als gezondheidszorg, onderwijs en veiligheid. ICCO heeft veel expertise op het gebied van duurzame landbouw en economische ontwikkeling.'

Je bent zelf van protestantse huize. In hoeverre speelt dat een rol in hoe je dit hele proces hebt beleefd?

'Natuurlijk is je eigen afkomst belangrijk in de dingen die je doet. Dat kun je niet ontkennen. Maar ik heb mij vanaf dag één de beheerder gevoeld van de katholieke identiteit van Cordaid. Daarmee was ik soms roomser dan de paus, om maar een toepasselijke uitdrukking te gebruiken. Ik vind het juist een eer om te werken voor een organisatie die zo'n rijke inspiratiebron heeft. Mijn achtergrond heeft me wel geholpen bij deze samenwerking. Ik sta met één been in het katholieke Cordaid en met mijn andere been in de protestantse traditie. Dat helpt mij bij het bouwen van bruggen.'

Zal de nieuwe samenwerking van invloed zijn op het werk en de missie van Cordaid?

'Wij zijn er altijd geweest voor iedereen, ongeacht religie of etniciteit, en dat blijft zo. We werken samen met mensen

van allerlei achtergronden en overtuigingen. Ons voordeel is dat we soms beter dan seculiere organisaties met groepen uit verschillende geloven kunnen werken. Religie speelt vaak een belangrijke rol in de landen waar we werken. Als je dat goed begrijpt, kun je de lokale context ook beter begrijpen.'

Wat betekent dit alles nu eigenlijk voor de mensen waar het om gaat? De mensen in de landen waar Cordaid werkt.

'We kunnen meer bieden aan mensen in extreme moeilijkheden. Naast de activiteiten die we al deden, bereiken we nu ook veel meer op het gebied van landbouw, klimaat en de private sector. Dat betekent dus dat we meer economische kansen creëren voor mensen in de allerarmste landen, terwijl we oog houden voor het klimaat. Jaarlijks helpen we meer dan tien miljoen mensen een waardevol leven op te bouwen, niet alleen voor zichzelf maar ook voor de mensen om hen heen. Het is een wereldwijde olievlek die werkelijk verschil maakt.'

Wat zullen donateurs van Cordaid merken van deze krachtenbundeling?

'In eerste instantie niet veel, want we blijven gewoon Cordaid heten en we blijven hetzelfde soort werk doen. We gaan alleen wel méér doen. Onze trouwe volgers zullen op de website en in Zingeven verhalen kunnen lezen over nieuwe projecten, vooral op het gebied van duurzame landbouw en economische ontwikkeling.'

‘Samen bereik je meer voor minder’

Cordaid directeur Kees Zevenbergen

Denk je dat Cordaid en ICCO met deze integratie een voorbeeld zullen zijn voor andere organisaties?

'Het is onvermijdelijk dat al die verschillende partijen in Nederland zich gaan afvragen hoe ze de krachten kunnen bundelen. Dat hoeft niet per se een fusie te zijn. Samenwerken kan op allerlei manieren. Ik denk dat dit een eerste, grote stap is en dat er meer zullen volgen.' ■

Natuurherstel biedt kansen voor vrouwen in West-Afrika

ICCO is van oudsher sterk in duurzame landbouw en economische ontwikkeling. Dat komt - sinds kort onder de vlag van Cordaid - mooi samen in de steun aan vrouwen die werken in de bedreigde shea-sector.

Kijk rond in je badkamer en je ziet dat sheaboter terugkomt in heel wat cosmeticaproducten. De grondstof komt uit de noot van de sheaboom, die groeit in West-Afrika. Vooral vrouwen verzamelen en verkopen daar de noten. Daarom noemen ze sheaboter ook wel *women's gold*. De wereldwijd groeiende vraag biedt vrouwen in deze regio steeds meer kansen. Maar dan moet er wel voor gezorgd worden dat de sheaboom blijft bestaan. Maimouna Adana is een van de vrouwen in de shea-sector: 'Sheaboter is echt een Godsgeven. Het is wel zwaar om sheanoten te verzamelen en tot boter te verwerken, maar met het verdiende geld sturen we onze kinderen naar school.

Moeders smeren hun kinderen in met de boter, en als iemand gewond raakt, werkt het als geneesmiddel.'

Verwoestijning

De verwoestijning van het landschap bedreigt helaas deze kansrijke sector. In dit gebied is er sprake van intensieve houtkap. Het gekapte hout gebruiken vrouwen om mee te koken en om sheanoten tot boter te verwerken. Boeren verbranden struiken en bomen om bossen te veranderen in landbouwgebied. Al met al verarmt de bodem, ontstaat erosie, en verdwijnt de sheaboom.

Birds, Bees & Business

Cordaid voert daarom met Vogelbescherming Nederland het project Birds, Bees & Business uit. Gesteund door de Nationale Postcode Loterij gaat natuurherstel hand in hand met marktkansen voor 22 duizend vrouwen in de shea-sector. 440 duizend bomen worden aangeplant

- waaronder de sheaboom. De biodiversiteit in het gebied profiteert van een vliegwieleffect. Bijen en andere insecten kunnen door de nieuwe bomen namelijk beter bestuiven, waardoor weer meer planten en bomen gaan groeien en meer vogels kunnen overwinteren.

Goede prijs

Vrouwen in de shea-sector krijgen op korte termijn meer kansen. Zo worden ze getraind om sheaboter duurzamer te produceren, met hoge kwaliteit. Samen vormen ze coöperaties, die leveren aan betrouwbare regionale en internationale marktpartijen. Sonia Nare, manager van één van de shea-coöperaties, zegt: 'Coöperaties kunnen meer en voor een goede prijs verkopen, daardoor gaan de vrouwen meer verdienen.' Tot slot levert Cordaid - samen met Fair-ClimateFund - verbeterde kooktoestellen. Ze verstoken minder dan de helft aan hout, wat flink scheelt in de CO2-uitstoot. ■

FOTOGRAFIE: HILDE VAN DER KLEI

- De shea-industrie groeide de laatste 20 jaar met 600%
- Sheaboter komt voor in voeding (90%), cosmetica (9%) en medicijnen (1%)
- Sheaboter zit in dagcrème, douchegeel, shampoo, zonnebrandcrème, lippenbalsem, chocolade en margarine
- Op verpakkingen heet het butyrospermum parkii of vitellaria paradoxa

FOTOGRAFIE: BERBER VAN BEEK

UPDATE UIT CURAÇAO:
duizenden voedselpakketten uitgedeeld

Curacao | Aruba | St Maarten | Samen met cabaretier Jandino Asproaat voerde Cordaid vorig jaar mei actie voor extra voedselhulp voor de armste bevolking van het Caribisch deel van het Koninkrijk. Dat was hard nodig, want ook vóórdat het coronavirus de wereld in zijn greep kreeg, leefden al zo'n 40.000 inwoners van Curaçao in armoede. Caritas Willemstad, Cordaid's uitvoerende partnerorganisatie op Curaçao, zorgde er samen met andere lokale hulporganisaties voor dat de meest kwetsbare mensen een pakket ontvingen. In de zomer 2020 heeft

Caritas op Aruba in totaal 2.235 voedselpakketten uitgedeeld en partnerorganisaties Bishop Ellis Foundation en K1 Britannia deelden 1.000 pakketten pakketten op St Maarten uit. Tot maart 2021 hebben Caritas, de voedselbank en de andere samenwerkende hulporganisaties met de opbrengst van 'Samen één Koninkrijk' nog eens 14.040 voedselpakketten uitgedeeld. Met deze gezamenlijke inspanning van alle samenwerkende hulporganisaties op de eilanden hebben we zo een aanzienlijk deel van de bevolking kunnen bereiken.

Een stem in een rechtvaardige en vredige toekomst

Democratische Republiek Congo | In kwetsbare landen blijven de stemmen van burgers vaak ongehoord, vooral stemmen van vrouwen en jonge mensen. Zij hebben geen toegang tot de rechtspraak en hun belangen tellen niet in vredesonderhandelingen. Daar gaat Cordaid

iets aan doen. Samen met vijf partnerorganisaties start Cordaid in 2021 voor een periode van vijf jaar het programma Just Future. In samenwerking met maatschappelijke organisaties in Afghanistan, Burundi, Congo, Mali, Niger en Zuid-Soedan streeft Cordaid naar betere toegang tot de rechtspraak, inclusieve vredesprocessen en een veiligheidsapparaat dat verantwoording aflegt aan burgers. Dat doen we door lokale en regionale activisten en organisaties in hun lobbyactiviteiten te ondersteunen. En door die lobby met baanbrekend onderzoek te versterken. Door samen lokale stemmen te verheffen naar het nationaal en internationaal niveau, brengen Cordaid en haar partners rechtvaardigheid en vrede een stap dichterbij. Een stap richting een Just Future.

MEER CONGOLESE MEISJES NAAR SCHOOL

Congo | Hoeveel scholen zijn er in Congo, waar staan ze en hoe presteren ze? Niemand die het wist. Tot voor kort. Samen met de Congolese overheid bouwt Cordaid aan een database van alle scholen in de Democratische Republiek Congo (DRC). De database koppelt schoollocaties aan demografische gegevens, zoals bevolkingsdichtheid en satellietbeelden.

- In de DCR staan bijna 100.000 scholen
- 6 VAN DE 10 MEISJES maken de basisschool af
- 3 OP DE 10 MEISJES gaan naar de middelbare school

Hoe ver kinderen moeten lopen om een school te bereiken, welke scholen gerenoveerd moeten en waar nieuwe scholen het hardst nodig zijn, die inzichten geeft de database. En met al deze gegevens wil de overheid de kwaliteit van hun scholen volgen, meten en verbeteren. Met als uiteindelijk doel: meer kinderen en vooral meer meisjes naar school.

CORDAID TRAJNT PLAATSELIJKE ORGANISATIES
OM NOODHULP TE VERLENEN BIJ EEN RAMP

Lokaal doen, wat lokaal kan

Aardbeving in
Sulawesi, Indonesië

FOTOGRAFIE MARTIN DODY

De grond begint te schudden, gegil op straat, gebouwen storten in, overal stof, en dan ... stilte. Op een luid gefluit in je oren na. Het is volkomen zwart voor je ogen en behalve enkele vingers kun je niets bewegen. Na een moment van paniek en verstandsverbijstering komt het besef: ik lig bedolven onder het puin.

Hoelang zal het duren voordat ze me vinden? Je weet dat tijd de belangrijkste factor is na een acute ramp. Je weet ook dat je in een arm land woont met een slechte infrastructuur, waar hulpdiensten niet goed berekend zijn op een grote aardbeving.

Alarmbellen

Aan de andere kant van de wereld gaan ook alarmbellen af. Medewerkers van hulporganisaties laten alles uit handen vallen en voordat ze het goed en wel door hebben, zitten ze al in het vliegtuig, op weg naar het rampgebied. Maar bij aankomst is het vaak alweer minstens een dag, soms enkele dagen, later. Waar moeten bovendien al die ingevlogen westerse hulpverleners verblijven? En wat een enorme en dure logistieke operatie is het om de hulpgoederen vanuit het buitenland op tijd te laten arriveren en te distribueren.

Beter, sneller en efficiënter

Noodhulpcoördinatoren bij Cordaid dachten: dit kan beter, sneller en efficiënter. Op veel plekken, ook in de moeilijkste landen ter wereld, zijn namelijk al lokale organisaties aanwezig die de bevolking helpen, met bijvoorbeeld land-

bouwontwikkeling, gezondheidszorg of onderwijs. Maar deze organisaties hebben niet altijd de expertise en middelen in huis om na een ramp doeltreffende noodhulp te verlenen. Wat ze wél hebben: mankracht en uitstekende kennis van hun eigen omgeving en bevolking. Samen met de Ierse hulporganisatie Trócaire, net als Cordaid lid van Caritas Internationalis - het internationale netwerk van katholieke hulporganisaties - heeft Cordaid tot eind 2020 lokale hulporganisaties getraind om na een ramp effectief in actie te komen. Naast aardbevingen kunnen dat bijvoorbeeld ook orkanen, oorlogen, overstromingen, droogte of een virus-uitbraak zijn.

SCORE

Het trainingsproject met de naam SCORE werd gefinancierd door de Europese Unie en heeft twaalf organisaties in Ethiopië, Rwanda, Sierra Leone en de Democratische Republiek Congo klaargestoomd om in te grijpen tijdens de ergste scenario's. 'De trainingen hebben veel impact gehad', zegt projectcoördinator Priya Joshi. 'Sommige organisaties hebben al in de praktijk kunnen brengen wat ze bij SCORE hebben geleerd. Zo heeft een Rwandese organisatie noodhulp verleend tijdens een overstroming en hebben twee partners in Sierra Leone

een succesvolle actie opgezet om het coronavirus te bestrijden.'

Hongerige insecten

In het zuiden van Ethiopië konden de medewerkers van SCORE-deelnemer RACIDA het afgelopen najaar ook al flink aan de slag. Een sprinkhanenplaag heeft daar duizenden hectaren aan oogst verwoest, met een dreigende hongersnood tot gevolg. Fatuma Mohamed, weduwe en moeder van zes kinderen, is een van de slachtoffers. Nadat het gezin moest vluchten voor een geweldsuitbarsting in de regio, sloeg het noodlot opnieuw toe. Dit keer in de vorm van miljoenen hongerige insecten, die Fatuma's gewassen geheel hebben verslonden.

Contant geld

Gelukkig wisten ze bij RACIDA direct wat er moest gebeuren; er kwam een noodplan voor 475 gezinnen in het getroffen gebied. De snelste en meest efficiënte oplossing voor hun problemen? Contant geld. Daarmee kunnen de gezinnen namelijk zelf bepalen wat ze het hardste nodig hebben en kan de lokale markt blijven draaien omdat het geld daar weer wordt uitgegeven. Fatuma kan met de honderd euro die ze van RACIDA heeft gekregen haar gezin maandenlang onderhouden. 'Dit betekent veel voor mij en mijn kinderen', vertelt Fatuma. 'We hebben de ergste crisis overleefd. Ik heb mijn grond opnieuw ingezaaid met maïs en ik hoop komende maand te kunnen oogsten.' Het zijn de mensen uit haar eigen gemeenschap geweest die Fatuma hebben geholpen om deze crisis het hoofd te bieden. Zij spreken haar taal, weten wat de behoeftes zijn van mensen in het gebied en kunnen samen met de slacht-

Sprinkhanenplaag verwoest duizenden hectare oogst

Fatuma Mohamed: 'We hebben de ergste crisis overleefd'

offers werken aan de beste oplossingen voor de meest acute problemen.

Gered door een dorpsgenoot

Terug onder puin. Er klinkt dof gebonk boven je hoofd. Even lijkt het slechts een illusie, maar er valt toch echt een scherpe lichtstraal over je gezicht. Het lijkt alsof je, door al het stof heen, iets meer zuurstof kunt inademen. Dan voel je de verlichting van brokstukken die worden opgetild en er reikt een hand naar je uit. Het is een dorpsgenoot, een vrijwilliger bij een lokale hulporganisatie, die je voorzichtig uit het puin trekt. Met zorg brengt hij je naar een opvangtent. Het is goed voor je afgelopen. Nu de andere slachtoffers nog. ■

FOTOGRAFIE STEFANIE GLINKSKI (CRS)

De ruimte

Gelukkig was onze collega Nadiya Ibrahim, hulpverlener bij Cordaid's lokale partner Caritas Libanon, tijdens de verwoestende explosie in Beiroet op veilige afstand. Toch zette de ramp ook haar leven op zijn kop. Sinds die fatale dag in augustus vorig jaar, is zij non-stop bezig slachtoffers te helpen.

Wat zien we op deze foto?

'De man op de foto verbeeldt het sentiment van veel Libanese burgers in de nasleep van de explosie in Beiroet. Terwijl hij naar Ground Zero kijkt, gaan er veel gevoelens door hem heen: shock, woede, verdriet en verbazing.'

Wat voel je zelf als je naar de foto kijkt?

'Bij mij roept het bittere herinneringen op aan die dag. We hebben maandenlang ons best gedaan om de tragische gebeurtenis te boven te komen. Deze enorme explosie, die voorkomen had kunnen worden, heeft honderden mensen het leven gekost en duizenden zijn dakloos geworden. Als ik hiernaar kijk, gaan de littekens weer open en voel ik verdriet, woede en wanhoop.'

Hoe is de situatie nu in Beiroet, acht maanden later?

'Sommige gezinnen hebben hun huizen kunnen repareren en wie dat nodig heeft, krijgt daarbij steun van hulporganisaties. Maar veel mensen worstelen nog altijd. Ze hebben veel schulden opgebouwd en het lukt ze vaak niet om in hun basisbehoeften te voorzien. Libanon kampt ook al sinds 2019 met een grote economische crisis en de situatie verslechtert elke dag.'

Als er toch iets goeds uit deze ramp zou kunnen voortkomen, wat zou dat dan zijn?

'Deze tragedie heeft mensen bij elkaar gebracht, ongeacht hun religieuze en politieke voorkeuren. Daarnaast hoop ik de ramp ook zal leiden tot de nodige hervormingen bij de overheid.' ■

Veel dank aan iedereen die heeft gedoneerd aan Giro555 voor de slachtoffers van deze ramp. Kijk op giro555.nl voor meer informatie over de hulp.

LICHTPUNTJES VOOR MENSEN IN NOOD

In januari 2021 kwam RTL Boulevard voor de zevende keer in actie voor Cordaid, dit keer met het thema: 'Word een lichtpuntje voor een ander. Help iemand in nood. Dichtbij én ver weg.' Met deze actie maakten we duidelijk dat we moeten omzien naar elkaar, waar ook ter wereld. "Met verhalen die aansluiten bij de actualiteit van onze samenleving", vertelt Alexandra van Nieuwenhuijzen van Cordaid. "Ook in Nederland zien we nu met eigen ogen dat we elkaar nodig hebben en dat contact met een ander waardevol is, zeker wanneer je geïsoleerd leeft. Weten dat je er niet alleen voor staat is zo belangrijk." 24.373 RTL Boulevard kijkers vonden dat ook en steunden mensen in nood.

Voor deze mensen waren wij een lichtpuntje:

Ontheemden in Zuid-Soedan

Oorlog, hongersnood, overstromingen en het coronavirus, met deze vier dreigingen heeft Zuid-Soedan te maken. Naar schatting 15.000 Zuid-Soedanezen zijn ontheemd en leven op de rand van uitputting. Cordaid helpt en biedt hen directe noodhulp door niet alleen voedselbonnen, maar ook dekens, dekzeilen, emmers, waterzuiveraars, slaapmatten en zeep uit te delen.

Arme en dakloze mensen in Nederland

In Nederland leven 1 miljoen mensen in armoede en zijn 40.000 mensen dakloos. Cordaid ondersteunt organisaties in eigen land die een hand uitsteken naar mensen die het moeilijk hebben, zoals Netwerk DAK, de koepelorganisatie van inloophuizen. De Glorious Chapel in Rotterdam van pastor Ola is een van hen. Zij koken voor wie nauwelijks rond kan komen: "In onze wijk brengen we kwetsbare gezinnen en ouderen een warme maaltijd".

Kwetsbare gezinnen in Afghanistan

De leefomstandigheden van veel Afghanen is schrijnend. Afgelopen winter zorgde Cordaid daarom voor levensreddende hulp door dekens, warme kleding en stookmateriaal uit te delen. Maar nu dreigen nog eens miljoenen Afghanen acuut ondervoed te raken door de coronacrisis. Mensen kunnen nog slechts af en toe of helemaal niet meer werken. Dat betekent geen komen en dus geen geld om eten te kunnen kopen, voor zichzelf en hun kinderen. Een vreselijke keuze dient zich aan: blijven werken en mogelijk sterven aan de gevolgen van corona of niet werken en sterven van de honger. De noodklok luidt. Cordaid is gestart met voedselhulp aan ruim 8.000 van de meest kwetsbare mensen in de provincie Uruzgan. ■

Groeten
- uit -
Nederland

FOTOGRAFIE MATTHIAS VAN HALEM

Bakkie troost in Nijmegen

Iedere dinsdag- en donderdagmiddag opent straatpastor Lucy Geertman de Titus Brandsma kapel in hartje Nijmegen voor dak- en thuislozen. Voor veel bezoekers hun belangrijkste sociale netwerk.

Lucy: 'Ik begin altijd om 13.00 uur met koffieschenken. Maar vaak staan om 12.30 uur de eerste bezoekers al buiten te wachten. In coronatijd kunnen we niet in de kapel, we zetten de stoelen dus gewoon buiten. Naast koffie en thee delen we een broodje, soep of wat lekkers uit. Vaak hebben mensen een oordeel over daklozen maar echt: een paar keer pech hebben en je staat op straat. Tijdens de coronacrisis zie ik dat mensen op straat komen te staan doordat ze eerst hun werk en vervolgens hun huis kwijtraken. In het begin slaap je nog bij vrienden of familie op de bank. Maar daar voel je je al snel te veel en kom je bovendien niet tot rust. Tel daar de woningnood in Nijmegen bij op en je snapt waar dat op uitloopt. Waarom ik dit doe? Omdat ik het kan en een steentje wil bijdragen. Ik ga blij naar huis als ik

iemand anders blij kan maken. Gewoon door er te zijn. Door niet te oordelen, maar te luisteren en met elkaar te spreken. Een beetje tijd en aandacht geven. Successen? Geweldig als mensen na jaren weer een eigen kamer of woning krijgen. Maar ook zogenaamd kleine dingen: iemand die zich na een aantal jaren zo vertrouwd voelt dat hij zijn levensverhaal durft te vertellen. Of na anderhalf jaar vraagt of hij mee mag helpen tafeldekken.'

's Middags, na afloop van de inloop, gaat Lucy samen met een vrijwilliger de stad in. Haar boodschappentrolley volgeladen met koffie, soep, koeken en – vooral – liefde en aandacht. Onder de Waalbrug en in de stad zijn een paar vaste plekken waar altijd mensen zijn. Op zoek naar warmte en een luisterend oor. ■

Bekijk de korte video met Lucy en zie wat bezoekers en vrijwilligers over de inloop vertellen. cordaid.nl/lucy

Landen waar Cordaid inzet(te) op coronapreventie:

1. Burundi 2. Centraal-Afrikaanse Republiek
3. DR Congo 4. Ethiopië 5. Niger 6. Zuid-Soedan
7. Oeganda 8. Jemen 9. Afghanistan 10. Irak
11. Syrië 12. Myanmar 13. Filipijnen

Cordaid werkt structureel aan gezondheidszorg en dat helpt bij:

de strijd tegen corona

Alles begint met goede gezondheidszorg

Iedereen heeft recht op gezondheid, we noemen toegang tot zorg niet voor niets een mensenrecht. Want wie gezond is, krijgt meer voor elkaar om doelen te bereiken en om simpelweg gelukkig te kunnen zijn. Samenlevingen met overwegend gezonde mensen zijn aantoonbaar veiliger, kennen vooruitgang en bieden een vruchtbare bodem voor economische bloei. Dit is echter lang niet overal vanzelfsprekend. En gezondheid staat nu meer dan ooit onder druk door recente uitbraken van het coronavirus. Vergeet niet, gezondheidszorg is geen ver-van-mijn-bed-show. Virussen en besmettelijke ziekten houden zich niet aan grenzen.

Niemand is veilig totdat iedereen veilig is, waar ook ter wereld.

Focus op gezondheidszorg tijdens de corona pandemie

In 13 landen heeft Cordaid zich al keihard ingezet tegen corona. In totaal kregen daar meer dan 14,5 miljoen mensen hulp in de vorm van voorlichtings- en preventieactiviteiten. Een greep uit die activiteiten:

889.984

stuks voorlichtingsmateriaal over corona werden verspreid

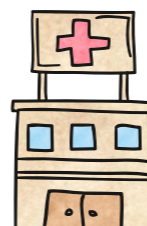
584

ziekenhuizen en gezondheidscentra ontvingen persoonlijke beschermingsmiddelen, zoals mondkapjes en rubber handschoenen

474

ziekenhuizen en gezondheidscentra kregen met succes hulp bij de preventie van infecties en het beheer van hun afvalstromen

37.228

mensen kregen toegang tot seksuele en reproductieve gezondheidszorg op plaatsen waar corona dat moeilijk maakte

Meer dan 1 miljoen

vrouwen en jongeren leerden wat corona teweeg kan brengen, zoals inkomensverlies en sluiting van scholen. Ze kregen inzicht in de stress die dat oplevert, vaak met huiselijk en seksueel geweld tot gevolg. Ook leerden ze hoe ze de stress en het geweld kunnen intomen

9940

mensen zijn getraind om voorlichting over corona te kunnen geven, en om activiteiten op te zetten die de verspreiding van het virus voorkomen

En nu verder, met vaccinaties

De crisis is nog lang niet voorbij. Er zijn landen die onvoldoende toegang hebben tot COVID-19 vaccins. Cordaid steunt, onder meer, het initiatief COVAX om de vaccins wereldwijd met een eerlijke verdeelsleutel beschikbaar te maken. Daarnaast blijft Cordaid natuurlijk werken aan sterke gezondheidszorgsystemen door onder meer voorlichting, trainingen voor zorgmedewerkers en de verbetering van zorgvoorzieningen. Zo maken we gemeenschappen weerbaarder tegen nieuwe pandemieën en zorgen we voor een breed draagvlak als nieuwe vaccinatieprogramma's nodig zijn.

Geef jij ook om een wereld met betere gezondheidszorg voor iedereen? **Teken hier de petitie**

cordaid.nl/petitie

FOTOGRAFIE SIMONE DE BRUIJN

Vanaf april te koop: Savannezeep

Misschien een bijzondere combinatie, maar met de aanschaf van deze zeep help je zowel vrouwen als vogels.

De ambachtelijke zeepziederij Werfzeep maakt, samen met Cordaid en Vogelbescherming, Savannezeep. Het hoofdingrediënt van deze zeep is sheaboter, gewonnen uit de vrucht van Afrikaanse sheabomen. Savannezeep kost € 7,45 en kun je vinden in de bio winkels en in de webshop van Cordaid. Met deze zeep vragen Cordaid en Vogelbescherming aandacht voor *Birds, Bees & Business*. Dit project wil in één klap de armoede en snelle achteruitgang van de biodiversiteit in het Sahelgebied structureel aanpakken. Met dank aan deelnemers van de Nationale Postcode Loterij. Lees er meer over op pagina 6.

Luister naar de Podcast van directeur Kees!

Podcasts zijn hip & happening. Radio-programma's over duizend-en-een-onderwerpen die je kunt beluisteren waar en wanneer je maar wilt. Bijvoorbeeld op je smartphone, via streamingdienst Spotify of iTunes. Ook Cordaid directeur Kees Zevenbergen heeft zich gewaagd op dit nieuwe pad. In de serie 'Goed Doen' gaat hij in gesprek met Marnix Kluiters over de ambities en impact van Cordaid. Hij vertelt onder meer dat zonder Cordaid miljoenen mensen geen toegang meer zouden hebben tot hiv-bestrijding. Een bevlogen verhaal over uw goede doel. Zoek op 'Goed Doen' op Spotify of iTunes. Veel luisterplezier!

Genoeg sombere berichten in deze coronatijd. Hieronder staan een paar websites die alleen positief nieuws brengen, voor als je een opkikker kunt gebruiken.

goednieuws.nl
pocon.nl
nu.nl/tag/Goed%20nieuws

Online bijeenkomst over ons werk en de klimaatverandering

Op dinsdagavond 15 juni 2021 houdt Cordaid een digitale bijeenkomst over klimaatverandering en de gevolgen daarvan voor ons werk. Hoe helpt Cordaid mensen te leren omgaan met de gevolgen van klimaatverandering? Zoals in Ethiopië, dat te kampen heeft met extreme droogte.

Een klimaatexpert van Cordaid geeft hierover uitleg. Ook vertelt Margot Ribberink, ambassadeur van Cordaid, over haar inzichten. Zij presenteerde twintig jaar lang jaar het weerbericht bij RTL4 en richt zich nu vooral op het weer in relatie tot klimaatverandering en duurzaamheid. Meer dan genoeg reden om aan te schuiven op 15 juni, van 19.30 tot 20.30 uur. Wilt u zich nu al aanmelden? Ga dan naar cordaid.nl/donateursbijeenkomsten. Begin juni sturen we u dan een toegangslink. Klik daarop bij aanvang, en u bent erbij!

Margot Ribberink in Malawi

FOTOGRAFIE ARIE KIEVIT

Gedicht

Nieuw elan

Olav Boelens, docent
Levensbeschouwing aan
de Hogeschool Utrecht

Een veelbewogen tijd
is het nu
een land, een wereld
in de ban van angst en dood

En toch gewoon blijven
werken, studeren
op afstand, online
het leven gaat door

Gevoelens van eenzaamheid
leegte en onwerkelijkheid
vergezellen de dagelijkse gewoonte
die zo plots in de war is gestuurd

De verlossing nog niet nabij
zoveel nog onzeker
maar geef de tijd de kans
om te zijn vol bevrijding

En mag jijzelf daarin
de hoofdrol spelen
met jouw kracht
liefde en geloof

Deel met de ander
op welke manier dan ook
jouw dromen
over de toekomst

Laat de wereld zien
horen en voelen
dat je leeft
met het licht in jouw hart

Een tijd waarin je
nieuwe mogelijkheden zoekt
creëert en uitprobeert
zonder enige schroom

Opdat veel mag
stralen en blinken
als ware een nieuwe schepping
elke dag weer

Betere gezondheidszorg in Uruzgan, ondanks oorlog

Hoe zou het gaan met Uruzgan, tien jaar na de Nederlandse militaire missie in de Afghaanse provincie? Niet best. De Taliban controleren 80 procent van het gebied, de economie is ingestort en ouders sturen hun kinderen – zeker meisjes – nog minder vaak naar school. Maar de gezondheidszorg is sterk verbeterd en daar droeg Cordaid substantieel aan bij. Twee collega's, de Nederlander Albert van Hal en de Afghaan Hameed Attaiy, vertellen hoe het was om daar in volle oorlogstijd aan mee te werken.

Het aantal medisch begeleide bevallingen in Uruzgan steeg spectaculair van 2,6 procent in 2006 naar 70 procent in 2020. En tussen 2003 en 2015 daalde de kindersterfte onder kinderen tot 5 jaar met 34 procent. Van 2001 tot 2018 hield Cordaid met Afghaanse zorgverleners meer dan 500 medische posten en kleine klinieken draaiende. En we leidden vroedvrouwen en andere specialisten op.

Albert van Hal

'Afghanistan is een arena van conflicten binnen conflicten. Alleen met focus en een lange adem kun je er iets bereiken. Wij kozen in Uruzgan vooral voor gezondheidszorg. En voor de lange duur. Cordaid werkte al in Uruzgan voordat de Nederlandse militaire missie arriveerde en bleef er nog acht jaar nadat die missie weer vertrok. Die inzet én de nauwe samenwerking met Afghaanse hulpverleners wierpen vruchten af. Achterdocht verziekt in oorlogstijd alle relaties. Vertrouwen winnen kost dan ook tijd. Ik heb heel wat koppen thee gedronken met dorpsleiders, veelal bebaarde Afghaanse mannen met veel invloed. Maar het waren vooral mijn Afghaanse collega's die werkten aan dat vertrouwen. Pas als je de leiders van een dorp of een streek mee hebt, kun je werken aan betere zorg.'

In Taliban-gecontroleerd gebied – waar we ook werkten, want ook daar willen mensen naar de dokter kunnen – zijn dorpsleiders extra belangrijk. Zij kunnen het gesprek aan gaan als het mis dreigt te gaan. Mijn les uit Uruzgan: blijf praten, altijd, met iedereen. En blijf als hulpverlener in het veld weg van soldaten. Als je gezien wordt met militairen, kan dat Afghaanse dokters en verplegers die met jou werken de kop kosten. Ik herinner me dokter Noor, van onze partnerorganisatie AHDS. Hij hing letterlijk de hele dag aan de lijn om veilige doorgang te regelen voor dokters, verplegers, patiënten, medicijnen. Dat lukte hem alleen omdat mensen hem, en uiteindelijk ook Cordaid, vertrouwden.'

Hameed Attaiy

'De gezondheidsposten en klinieken die wij financierden, werden gerund door Afghaanse mannen en vrouwen. Dat was belangrijk. Wat ook hielp was dat gezondheidszorg verbeteren minder gevoelig ligt dan bijvoorbeeld werken aan vrede. Iedereen wil graag naar een dokter als het moet. Of je nu een moeder bent op het platteland, een gewapende opstandeling, een soldaat of een ambtenaar. Maar dan moet er wel een dokter zijn. Daar zorgden wij voor. Je moet onpartijdig zijn. Voor een dokter zijn er geen soldaten, rebellen of burgers. Alleen patiënten. De reputatie die we kregen met ons gezondheidszorgwerk hielp later om ook te werken aan meer gevoelige onderwerpen.'

Zoals dialoog tussen groepen en gemeenschappen. En betere man-vrouw-verhoudingen. Toch is ook werken aan betere gezondheidszorg risicovol. Op een gegeven moment moesten we 35 gezondheidsposten sluiten onder druk van gewapende groepen. Na drie maanden onderhandelen door de Shuras, de lokale dorpsraden, gingen ze weer open. De zorgprofessionals die wij hebben opgeleid werken vandaag nog steeds. De meeste klinieken en gezondheidsposten die wij samen met Afghaanse hulpverleners runden, ontvangen nog steeds patiënten. In het geïsoleerde en gevaarlijke Uruzgan is dat een verdienste van jewelste. Iets waar we als Cordaid trots op mogen zijn.'

CORDAID IN URUZGAN 2001-2018

Centraal gelegen Afghaanse provincie met als hoofdstad Tarin Kot. De streek is dunbevolkt en geïsoleerd en staat voor 80 procent onder controle van de Taliban.

472 gezondheidsposten en **56** grotere medische centra geopend.

400.000 mensen kregen hier toegang tot medische zorg, met name moeders en kinderen.

85 vroedvrouwen en

47 verpleegsters werden opgeleid in Uruzgan.

93 zorgprofessionals, waaronder laboranten en apothekers gingen na een opleiding in Kandahar werken in Uruzgan.

FOTOGRAFIE MICKAEL FRANCI

ANNE KWAKKENBOS OVER DE STRIJD
TEGEN GENDERONGELIJKHEID

‘Ik blijf me gewoon verzetten, dat helpt!’

Anne Kwakkenbos, genderexpert bij Cordaid, zet zich in voor rechten van vrouwen en meisjes in conflictlanden. Ze komt op voor gelijkheid in landen als Congo en Afghanistan.

Als kind al merkte Anne Kwakkenbos dat er van meisjes iets anders wordt verwacht dan van jongens. In hoe ze spelen, zich horen te kleden, in wat ze zeggen en horen te doen. Ze vindt het fascinerend. Als ze na haar studie gaat werken verandert die fascinatie in frustratie. “Bij mijn eerste baan al liep ik als vrouw tegen barrières aan”, zegt ze. Ze besluit er haar werk van te maken om die barrières te doorbreken. Eerst bij WO=MEN, een Nederlands platform dat opkomt voor gendergelijkheid. En sinds drie jaar als genderexpert bij Cordaid, waar ze zich inzet voor de rechten van vrouwen en meisjes in conflictlanden. Wat komt daar allemaal bij kijken? En hoe feministisch is Cordaid zelf eigenlijk? We vroegen het haar via een Zoomverbinding met Kabul, waar Anne tijdelijk verbleef om samen te werken met Afghaanse vrouwenrechtenactivisten.

Is de strijd tegen genderongelijkheid en voor gelijke rechten overall hetzelfde?

Nee. In Congo verzetten veel vrouwen zich tegen de driedubbele last op hun schouders: kinderen opvoeden, het land

Anne in gesprek met vrouwen in Zuid-Soedan over veiligheid en gerechtigheid (2019)

bewerken en werken op de markt. In het veel meer gesegregeerde Afghanistan vechten vrouwen om vrij en zelfstandig deel te kunnen nemen aan de samenleving. Overall is de strijd anders. Maar de kern is hetzelfde: opkomen voor gelijke kansen en een eerlijke verdeling van de macht.

Loopt Nederland hierin voorop?

Was het maar waar. Het is niet zo erg als in Polen, maar in Europa we lopen zeker niet voorop. Onze politieke representatie is ongelijk. Glazen plafonds en loonongelijkheid verzieken de arbeidsmarkt. Vrouwen zijn financieel minder zelfstandig dan mannen. Kinderen krijgen en scheiden maakt vrouwen een stuk armer dan mannen. Die ongelijkheid begint al op jonge leeftijd. Op school krijgt dat te

weinig aandacht. Wat is bijvoorbeeld de impact van parttime werken? Kinderen moeten dat meekrijgen lang voor ze de arbeidsmarkt gaan verkennen. Nederland is best een conservatief land. Binnen relaties is de verdeling tussen zorg en werk nog vaak traditioneel. Daar is niks mis mee als je daarvoor kiest. Maar dat is het 'm juist: het is vaak geen vrije keuze. Niemand kiest voor minder kansen of voor armoede. Het zit in hoe wij samenleven, in gevestigde rolpatronen.

Hoe werkt Cordaid aan meer gelijkheid tussen man en vrouw?

Door in alle landen waar we werken vrouwen te steunen in de strijd voor hun rechten. In Afghanistan gaat dat om deelname aan het vredesproces. Om meepraten en beslissen in zaken

▲ Anne in gesprek met militairen over de rol van vrouwen in conflict

< Anne samen met onze partners in de VN veiligheidsraad

als veiligheid en stabiliteit. Maar ook onze gezondheidszorgprogramma's draaien om de rechten van vrouwen en meisjes; het recht op medische zorg, het recht om te beslissen over je eigen seksuele gezondheid en wel of geen kinderen krijgen. In onze onderwijsprogramma's, bijvoorbeeld in de Centraal Afrikaanse Republiek en Congo, hechten we gigantisch veel belang aan onderwijs voor meisjes. Wereldwijd zie je dat ouders, als ze moeten kiezen, eerder zonen naar school sturen dan dochters. Die patriarchale reflex slaat deuren dicht voor meisjes en opent ze voor jongens. Het is ongehoord oneerlijk. Dat bestrijden we in alles wat we doen.

Is dat een feministische strijd?

Voor mij wel. Maar in een land als Afghanistan kun je dat niet zo noemen. Dat hoeft ook niet. De strijd is daar anders. Een vrouw die meedoet aan een workshop van een internationale organisatie over vrouwenrechten, loopt simpelweg gevaar. Als ze achter de voordeur begint over gelijke rechten kan het zomaar zijn dat haar man haar in elkaar mept. Zo moet je het dus niet aanpakken. Laat staan

dat je gaat wapperen met het label 'feminisme'. Veel mensen associëren dat met iets negatiefs en westers. 'Dialogo', 'inspraak', 'samenwerken' zijn termen die daar wel werken.

Hoe gendertelijk is Cordaid zelf eigenlijk, als organisatie?

We gaan die kant op, maar echt feministisch zijn we nog niet. Je ziet nog steeds meer mannen op hogere posities. Feministisch leiderschap, dat de waarde van emotie en kwetsbaarheid als kracht erkent en dat niet enkel aanstuurt maar betreft, zie ik nog te weinig. Als ik emotie toon, krijg ik net iets te vaak die reactie van 'heb je haar weer'. Door ons werk in ramp- en conflictgebieden zie je vaker die oude reflex van 'vrouwen en kinderen eerst'. Als de nood aan de mens is, zie je dat vrouwelijke collega's eerder in bescherming worden genomen. Het is goedbedoelde maar daarom niet minder foute betutteling. Dezelfde betutteling die maakt dat bij de vraag wie de notulen wil schrijven de ogen in de vergaderzaal vooral gaan naar jonge vrouwen. Daar blijf ik me gewoon tegen verzetten. En dat helpt.

En gaat feminisme samen met de christelijke identiteit van Cordaid?

Natuurlijk! Iedereen is gelijk voor God. Die kernwaarde inspireerde Jezus al om zich te verzetten tegen machtsongelijkheid en patriarchale dominantie. Wie zijn wij om zijn voorbeeld niet te volgen? ■

'In alle landen waar we werken steunen we vrouwen in de strijd voor hun rechten'

HET WERK VAN GENDER-EXPERT ANNE

in 10

landen werkt Anne met vrouwen aan vrede en veiligheid

60

vrouwen per jaar, uit conflictgebieden, krijgen een training hoe ze op strategisch niveau kunnen onderhandelen bij vredesprocessen en pleiten voor betere rechten

15

vrouwen per jaar nemen deel aan Internationale bijeenkomsten en mogen ook mee beslissen

Een jaar lang (di-)vers voedsel voor 5 euro

Een rijksweg voor ontwikkeling', zo noemt Richard Lanser Caritas, het wereldwijde netwerk van katholieke hulporganisaties. 'Ook zonder te reizen, gewoon online, kunnen parochies in Nederland optrekken met parochies in alle uithoeken van de wereld. Samen verzetten we bergen', zegt de geboren Rotterdammer. Hart voor de aarde en voor de mens. Dat is Richards lijfspreuk en die van zijn stichting Corazon. Onlangs nog redde hij in het Zeeuwse Tholen duizenden fruitboompjes van de versnipperaar. Nu zet hij zich als vrijwilliger in voor gezinnen op het platteland in Kayanga, in het Noordwesten van Tanzania. 'Ik ben er nooit geweest. Dat hoeft ook niet: via Caritas kunnen we alles regelen', aldus rasoptimist Richard. 'Elk gezin in Kayanga heeft een eigen moestuin. Maar het voedsel dat ze verbouwen is te eenzijdig. Het is vooral maïs. Met grote voedings- en gezondheidsproblemen als gevolg.' 'Nederland kan hier iets aan doen. Wij lopen wereldwijd voorop in het veredelen van zaden. Onze kennis en onze zaden willen we goedkoop via Caritas exporteren naar Kayanga. Zodat families daar het hele jaar door vijftien verschillende soorten groenten en fruit van topkwaliteit

kunnen telen. Zelfredzaamheid staat voorop: op termijn kunnen ze in Kayanga hun eigen zadenvoorraden aanleggen.' Het Sowing Seed project gaat niet over één nacht ijs. 'We hebben in Kayanga al een proeftuin. Daar zaaien en oogsten we de Nederlandse zaden en zien we welke het goed doen op Tanzaniaanse bodem. Met name vrouwen en gezinnen uit de streek experimenteren hier met de nieuwe gewassen, onder begeleiding van Corazon.' De connecties met Nederlandse zadenproducenten en met de parochie en de gezinnen in Kayanga zijn gelegd. De logistiek is geregeld. De proeftuin draait op volle toeren. 'Vrouwen geven zich op voor onze zadenbox én de training. Zo kunnen ze een jaar lang vers én divers voedsel produceren. Dat kost ze dertig euro, omgerekend vijf euro per gezinlid. Stel je voor, vijf euro voor een jaar lang vers en gezond voedsel!' ■

Zin om mee te reizen op de Richards 'rijksweg voor ontwikkeling'? Dat kan al met een kleine donatie of een investering in Sowing Seed. Meer weten? Ga naar corazon.nu/sowing-seed-programma

Pleidooi

‘Het mondiale perspectief moet terug bij de kabinetsformatie’

Als politiek adviseur bij Cordaid volgt Paul van den Berg de Tweede Kamerdebatten op de voet. De afgelopen maanden ging het daarbij vooral over de coronacrisis. Met een sterke focus op de situatie in eigen land. Hij pleit ervoor dat het nieuwe kabinet de luiken weer opent en Nederland rol in de wereld pakt.

Corona was één van de dominante thema's in de verkiezingstijd. Met het vaccinatieproces in Nederland in volle gang, komen nu gelukkig ook andere vragen weer aan de orde: hoe willen we dat Nederland eruit ziet ná de crisis? Wat kan er anders, beter en eerlijker? Hier komt de bekende uitdrukking *Never waste a good crisis* bij me op. En nog een Engelse term: *Building Back Better*, zoals de Secretaris-Generaal van de VN het noemt. Niet terug naar het oude normaal, maar naar een nieuw, beter normaal.

Vanwege de sterke focus op onze eigen sores is het helaas te weinig gegaan over de rest van de wereld. Het leek af en toe wel alsof Nederland een eiland is; alsof we in ons eentje in staat zouden zijn om de pandemie een halt toe te roepen. Best gek, voor een land dat zo sterk verbonden is met de rest van de wereld. Neder-

‘Ik hoop dat Nederland de gouden kans pakt om zelfbewust weer midden in de wereld te gaan staan’

land heeft een zeer open economie; ons bruto nationaal inkomen verdienen we voor een belangrijk deel in het buitenland. Als het goed gaat met de wereld, gaat het ook goed gaat met Nederland.

Toch bleek politiek Den Haag erg moeilijk te kunnen uitzoomen, en dat grotere plaatje te zien. Ik pleit ervoor dat het mondiale perspectief weer terugkomt bij de kabinetsformatie.

Eén van de belangrijkste gevolgen van de coronacrisis is dat de vooruitgang van de duurzame ontwikkelingsdoelen sterk is vertraagd, en in sommige landen zelfs achteruit gaan. Het gaat om zeventien doelstellingen die de internationale gemeenschap in 2015 heeft geformuleerd. Om in vijftien jaar tijd tot een inclusieve en duurzame samenleving voor iedereen op aarde te komen. Het was al een zeer ambitieuze agenda, en om de opgelopen achterstand goed te maken moet er nu nog eens een flink tandje bijgeschakeld worden, óók financieel.

Ik vind het daarom bemoedigend dat in de meeste verkiezingsprogramma's staat geschreven dat Nederland weer terug moet naar de internationaal afgesproken doelstelling om tenminste 0,7 procent van het Bruto Nationaal Inkomen aan ontwikkelingssamenwerking te besteden. Door forse bezuinigingen onder vorige kabinetten is dat percentage gezakt tot 0,6 procent. Als we niets doen, dreigt dit nog verder te dalen, tot wel 0,5 procent. Ronduit beschamend voor een rijk land als het onze.

Plannen in verkiezingsprogramma's komen helaas niet automatisch in het regeerakkoord terecht. Daarom heeft Cordaid samen met Oxfam Novib en ONE een zogeheten stembusakkoord opgesteld. Politieke partijen spreken zich daarmee publiekelijk uit over hun streven om terug te gaan naar de 0,7 procent.

Dat zou stapsgewijs kunnen: elk jaar wat extra investeren. Aan het eind van de volgende kabinetsperiode -in 2025- zou Nederland dan weer kunnen voldoen aan de internationale norm. De coronacrisis heeft ons met de neus op de feiten gedrukt: we zijn wereldwijd verbonden. Ik hoop dat Nederland de gouden kans pakt om zelfbewust weer midden in die wereld te gaan staan. De tijd dat we ons achter de dijken verschansten, moeten we nu echt achter ons laten. ■

Scan deze QR code met uw smartphone of ga naar cordaid.nl/nalaten en bekijk de video voor alle antwoorden.

Iets moois nalaten aan de wereld: doe het samen met Cordaid

Misschien vraagt u zich ook wel eens af hoe u kunt blijven bijdragen aan een betere wereld? Wij spreken regelmatig met donateurs die overwegen om Cordaid op te nemen in hun testament, maar die daarover nog veel vragen hebben. Notarieel jurist Mariëlle Lindeboom geeft in een uitgebreide videoboodschap antwoord op de meeste gestelde vragen over dit onderwerp. Hieronder een korte 'preview'. Benieuwd naar alle vragen en antwoorden? Ga naar cordaid.nl/nalaten of scan de QR code en bekijk de video.

Hoe kan ik nalaten aan Cordaid?

Nalaten aan Cordaid kan door Cordaid op te nemen in uw testament. Maar wat is de beste manier om een testament in te richten? Bekijk de video!

Kan ik zelf bepalen waaraan mijn nalatenschap wordt besteed?

Dat kan! Cordaid besteedt nalatenschappen aan projecten in de gezondheidszorg en het onderwijs, maar ook aan noodhulp en microkredieten. Heel vaak kiest de donateur zelf een aandachtsgebied. Wilt u daar meer over weten? U hoort het in deze video.

Kan Cordaid optreden als executeur?

Veel mensen die Cordaid opnemen in hun testament voelen zich bezwaard om een familielid of kennis te vragen om als executeur op te treden. Wilt u weten of Cordaid uw executeur kan zijn? Ga naar de video en hoor onder welke voorwaarden Cordaid uw executeur kan zijn.

Wat is het beste moment om een testament op te stellen?

Veel mensen schuiven het maken van een testament voor zich uit. Mariëlle Lindeboom vertelt u in de video wat een goed moment hiervoor is.

Wilt u meer weten over schenken aan projecten van Cordaid? Dan kunt u contact opnemen met Smaragda den Hond. Dat kan via: smaragda.den.hond@cordaid.nl of 06 223 209 80

Heeft u vragen over erven en schenken? Dan kunt u contact opnemen met Mariëlle Lindeboom. Dat kan via: marielle.lindeboom@cordaid.nl of 06 225 282 98

106 jaar
ervaring

132,8 miljoen
euro omzet

268.000
donateurs in Nederland

6,4 miljoen
mensen toegang tot
gezondheidszorg geboden

ENKELE
RESULTATEN

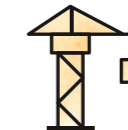

123.000
kinderen en studenten toegang
gegeven tot onderwijs

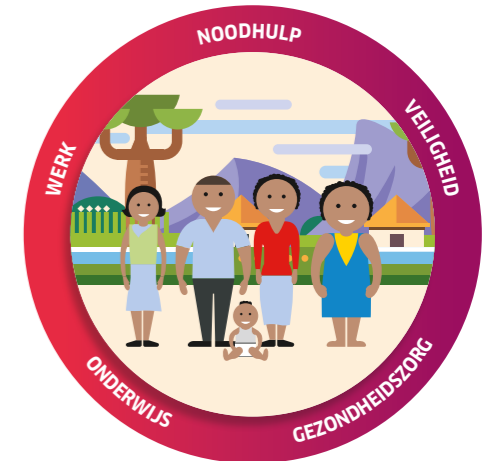
175.000
leningen gegeven aan
ondernemers

1.9 miljoen
mensen noodhulp gegeven

1 miljoen
mensen geholpen om weer-
baarder te zijn tegen rampen

WAT WE DOEN

*uit jaarverslag 2019

OP DE WERELD OM ELKAAR TE HELPEN

Cordaid strijdt voor een wereld waarin mensen tot hun recht komen, het goed hebben, leven in vrijheid en zonder armoede. Zo'n wereld begint volgens ons met omkijken naar elkaar: werkelijk oog hebben voor de ander, er gewoon zijn omdat iemand een steuntje in de rug kan gebruiken, een stuk oprechte aandacht of praktische hulp.

We zijn ontzettend blij dat u meebouwt aan zo'n wereld met uw gift, uw betrokkenheid bij ons werk, uw mentaliteit van zorg voor elkaar. Dichtbij bouwt u mee in uw eigen persoonlijke omgeving, wat verder weg doordat u wellicht programma's van Cordaid in Nederland ondersteunt, of nog verder weg met uw steun voor ons werk in de meest kwetsbare gebieden wereldwijd waar andere organisaties vaak niet eens meer durven of kunnen komen. Zo wordt waar wat we in onze radio en tv commercial vertellen: de wereld is prachtig als je er samen iets van maakt. Dank u wel!

COLOFON: Zin geven is het donateursmagazine van Cordaid. Het blad verschijnt twee keer per jaar.

Adres Cordaid: Grote Marktstraat 45
2511 BH Den Haag
ibannummer:
NL57INGB0000000934

Concept: Maters en Hermsen Journalistiek
Hoofdredactie: Cordaid
Tekst: Cordaid en Maters en Hermsen Journalistiek

Vormgeving: Maters en Hermsen Vormgeving
Drukwerk: Printman Made
Lithografie: Studio Boon

Wilt u in gesprek met ons, dan staan wij u graag te woord, ook over vragen die met het magazine te maken hebben. U kunt reageren door een mail te sturen naar info@cordaid.nl. Ook kunt u bellen met onze servicedesk, tijdens kantooruren: 070-3136233.

De spreuk

'Kijk, mijn eerste Nederlandse woordjes.' Shalan Tariq toont een lijstje op zijn telefoon. 'Ik was nog maar 16 en net aangekomen in AZC Ter Apel. Dag, hallo, hoe gaat het. Alles schreef ik op.'

In vloeiend Nederlands vertelt Shalan zijn verhaal. Dat begint op 3 augustus 2014 in de stad Sinjar in Noord-Irak. 'IS viel ons aan, omdat we Jezidi's zijn. Ons huis, de inboedel, alles hebben ze verwoest.'

Shalan vlucht als veertienjarige voor zijn leven. Na twee jaar bereikt hij Nederland. 'Met een oom trok ik te voet over besneeuwde bergen in Turkije. We probeerden met een opblaasbootje Griekenland te bereiken. De eerste keer pakten ze ons op, uiteindelijk lukte het.' Maar zonder zijn ouders, broers en zusjes, die vastzaten op een belegerde berg. Het zou vijf jaar duren voordat hij ze weer zag.

'Ik woon nu drie jaar in Nederland, sinds kort ook samen met mijn familie. Ja, ook zij hebben het overleefd. Hier mogen zijn is fantastisch; we worden niet meer vervolgd. Een plek voelt als thuis als je je veilig en vrij voelt', zegt Shalan. 'Zo voelt het hier. Ik hoop dat we mogen blijven. Ik heb nog twee jaar om me te bewijzen.'

Hij wil maar één ding: werken als ziekenhuisarts. 'Zo kan ik iets teruggeven aan Nederland. Ik volg een mbo-opleiding in versneld tempo, straks de hbo, daarna de universiteit.'

De IND vroeg Shalan waarom hij als jochie in Sinjar niet mee ging vechten tegen IS. 'Weet je wat ik zei? "Mijn pen is mijn wapen." Pênusa min çake mine, zeggen we in het Kurmanji, de taal van de Jezidi's. Door te leren wil ik iets goeds doen. Voor de ander, voor Nederland.' ■

'Pênusa min çake mine'

